

колко священници служихъ. Единъ отъ тѣхъ, почтенъ, достоенъ и благообразенъ старецъ, съ бѣлж брадж и съ благо и разумно израженіе на лице-то, проповѣда; за слово-то си взе текстъ отъ твѣ рѣчи: „Давайте Богу Божіе, а Царю царево“. И съ рѣчи и съ убѣжденія доказваше, какво трѣбва да ся изпълняватъ вѣрозаконны-тѣ обряды, още и царскы-ты наряды.

— Защо-то слушайте, гърмѣше отъ амвона, православни Хрістіане! „всяка власть доходи отъ Бога.“ Та да ся противя чловѣкъ на власть-тж, ще рѣче, да ся противя на Бога, кой-то е милосърдъ камъ послушны-ты и камъ оныя, кои-то ся отъ сърдце покоряватъ, а строгъ камъ непослушны-ты и развращенны-ты. Царь-тж е Божій помазанникъ. Щото каже той, щото желае той, това казва, това желае самъ Богъ. А понеже власть-та му проиходи отъ Бога, то той не може нищо да рѣче и нищо да желае, кое-то не бы было согласно съ благополучіе-то на чловѣцы-ты на земѣ-тж и съ тѣхно-то вѣчно блаженство на небо-то. Спротивъ това, православни Хрістіане, всичко онова, кое-то ви ся струва, като неправедно, или тяжко, нито е неправедно, нито е тяжко. Всичко-то доходи отъ Бога за ваше-то благополучіе и спасеніе на души-ты ви. Създатель-тж ви е далъ животъ, обдарилъ ви е съ много или малко иманіе и поставилъ е надъ васъ своя помазанникъ. Ако тоя помазанникъ Божій поиска отъ васъ живота ви за своѣ, или държавнж обранж, дайте му го; зашто-то трѣбва да знаете, че тогасъ съ това приносите жьртвж Богу, да браните самага Бога, да браните староврѣмскы-ты и неизмѣрны граници на негово-то царство, прѣзъ кое-то иска да ся вмжкне врагъ въ ваши-ты души. А ако ли тоя Божій помазанникъ ви поиска чясть отъ ваше-то иманіе, дайте му и повече